

ت

مخاطب خورنده شده! در حالی که می‌توان با صدایی متفاوت هم کار کرد. می‌توان فیلمی ساخت که از کلیشه‌ها فاصله گرفته و برای نمونه در جنوب شهر روایت نشود و با این فیلم مخاطب جذب کرد. من نمی‌گویم فلان ژانر نباشد اما فیلم و سریال ساختن که فقط تولید فیلم‌فارسی نیست! متلسفانه فکر می‌کنم در سینما، تلویزیون و سایر رسانه‌های ایران واژه روشنفکری به لشتباه تعبیر شده و جای آن لمپنیزم را پرورده‌اند اما هنوز هم فشر فر هیخته در ایران وجود دارد. البته که اصلاً انتظار نداریم چنین ژانرهایی با گونه‌های دیگر در شرایط مساوی تولید شوند.

زمان پخش «اهل هوا» هنوز مشخص نشده است؟

راستش را بخولید دیگر به تهیه کننده رنگ هم نمی‌زنیم. ابتدا برای این کار کلی به به و چه چه راه افتاد اما حالا انگار اوضاع تغییر کرده است.

انگار خیلی دلتان بر است!

ببینید این افول هنر متفاوت است. شما اگر حالا فیلمی مثل «هامون» را هم بسازید، نمی‌توانید مخاطب جذب کنید! من بعید می‌دانم فردی امروز بخولند پای دغدغه‌های حمید هامون بنشیند.

و اینکه آیا برای تولید این اثر یا دیگر آثار تان وام‌دار کارگردانان و نویسندگان دیگری هستید. یا بگذارید سوال پایانی را اینطور عنوان کنم که شما به کدام نویسنده ادبیات داستانی با فیلم‌سازی و کارگردان جهان سینما و ادبیات علاقه دارید و از آثارش استقبال می‌کنید.

اگر منظور تان ژانر ترسناک است، پیش‌تر هم گفتیم این ژانر چیزی نیست که مورد علاقه من باشد اما اگر بخوایم به کارگردانان مورد علاقه‌ام اشاره کنم باید ناگیسو اوشیما، فیلمساز ژاپنی اشاره کنم که البته او هم در سینمای ژاپن به نوعی مهجور است و البته جان کاساوتیس که فیلم‌های روانشناختی بسیار جالب و تاثیرگذاری ساخته است.

تولید چنین ژانر سر و دست می‌شکنند اما در ایران این اتفاق انگار وارونه است اما چرا چیست؟

سوال شما بسیار درست و ساده است اما پاسخ پیچیده‌ای دارد. باید تاکید کرد ژانری که از آن صحبت می‌کنیم در رده سینمای علمه‌پسند قرار دارد اما در ایران، از آنجا که در کشوری منهدمی زندگی می‌کنیم و غیر از منهدب با سرعت، عرف و آیین مردم سر و کار داریم، گرفتن مجوز ساخت چنین آثاری بسیار پر در نسر است. اصولاً ترس از ماورا و تلمناخته‌ها می‌آید. توجه کنید که مقوله‌هایی مانند زندگی پس از مرگ، آخر زمان و برای نمونه موجودی ملندجن، جملگی در منهدب ما تعریف شده‌اند. از نگاه دیگر ما مردمی ایدئولوژیک زده‌ایم. پس به سختی می‌توان به سمت این ژانر برویم. حتی باید از نیروی انتظامی هم مجوز ساخت بگیریم. با وجود این در دسرهای عدیدهای انتظار فیلمساز و تهیه کننده رامی‌کشد که قصد فعالیت و سرمایه‌گذاری در ژانر وحشت را دارد.

زمان پخش مجموعه «اهل هوا» همچنان مبهم است؟

سریال با مجوز ساترا ساخته شده و ساترا است که باید آن را برای پخش به پلتفرم‌ها بدهد. نمی‌دانم شاید هنوز این اتفاق نیفتاده و مجموعه به دست پلتفرم‌ها نرسیده یا شاید اتفاقات دیگری افتاده است. به هر حال این مجموعه هنوز پخش نشده است.

به ژانر وحشت علاقه دارید؟

خیر ژانر مورد علاقه‌ام نیست. در ساخت اهل هوا هم از نگاه وحشت وارد نشدم، بلکه با نگاه سایکولوژیک (روانشناسی) وارد کار شدیم. در این مجموعه از مولفه جریان سیال ذهن بهره‌برده‌ایم.

واقعا چرا ژانر به قول شما عامه‌پسند و وحشت در ایران با اقبال چندانی مواجه نمی‌شود؟

بهرت‌است این‌طور بگویم که مساله تک‌صدایی شدن در ایران است و تنها هم مختص سینما نیست. شما می‌توانید تک‌صدایی شدن در موسیقی را هم لمس کنید. به بیان دیگر نوعی سلیقه‌به

پس باید خیلی ترسناک باشد!

اتفاقاً اصلاً این‌طوری نیست! اهل هوا خیلی هم ترسناک نیست. در واقع بیشتر روایت گذر زمان است و برخی شخصیت‌ها که می‌روند و دارای نوع خاصی از روایت است.

و کار جدیدی را آغاز کرده‌اید یا به حضور در کار جدیدی فکر می‌کنید؟

بله به تازگی بازی در مجموعه تلویزیونی «نیکان» را پشت سر گذاشتم ولی این روزها بیشتر به تدریس برای بچه‌های ۴ تا ۱۴ سال می‌پردازم. بخشی از این تدریس درباره سینما و بخشی دیگر درباره شیوه‌های زندگی است.

کریم لکزاده:

هنر در ایران تک‌صدایی شده است

کریم لکزاده، سال ۱۳۹۴ با «قیچی» سراغ برده نقره‌های رفت. او پیش‌تر با کارگردانی فیلم‌های کوتاه «جنایت و مکافات»، «صبح کنار جاده» و «من آبادان رفتم جنگ» خود را به سینمای ایران معرفی کرده بود. اما قیچی سرآغاز ساخت فیلم‌های بلند او محسوب می‌شود. این فیلمساز شیرازی سینمای ایران مدتی پیش مینی‌سریال «اهل هوا» را تولید کرد که گذشته از کارگردانی، نویسندگی آن را هم همراه فرناز زارعیان برعهده داشت. مجموعه‌ای که با شناسنامه ژانر وحشت معرفی شده اما نظرگاه لکزاده هم مانند بازیگر است که بیشتر بر جریان سیال ذهن در این مجموعه تاکید دارد. پدیده‌ای که البته بیشتر در ادبیات داستانی رواج دارد و بهره‌گرفتن از آن در حتی یک مینی‌سریال شهامت زیادی می‌طلبد. این مولفه مخاطبان خاصی دارد و به نظر لکزاده با تولید «اهل هوا» اگر دنبال مخاطب هم‌بوده، بیشتر مخاطب خاص را منتظر خود قرار داده‌اس.

ژانر وحشت همه جای دنیا با تعلق بی‌نظیری که در سینما مخاطب را به خود جذب می‌کند و کمپانی‌های فیلم‌سازی برای